

## Waarom brons beter is dan zilver-theoretje?!

Met verwonderende vrouwelijke naïviteit heb ik zitten kijken naar het Hollandse voetbal. Zat bij voorbaat al op de reservebank, had er geen fiducia meer in. Voorspelde dat ze in de eerste tranche eruit zouden liggen. Dit omdat ik de vorige keer Van Persie de memorabele woorden had horen uitspreken: *“je moet geen punt tegen krijgen”*. Dat schijnt een platinablonden regel te zijn.....het eigen doel moet geheel ongeschonden zijn, dan ben je pas de winnaar. Geen nestbevuiling of zoiets, zal er wel onder zitten. Interpreteerde zijn woorden meer als.....oh, als het ff tegenzit, dan ga je niet vechten? Dan stop je met scoren? Dan gedragen we ons al verweerde kinderen die even hun zin niet meer krijgen? Had het Hollandse voetbal bij voorbaat al opgegeven en ga dus door met werken, rapporten nakijken en vergaderen. Ik hoef niet meer te kijken. Wat schetst dus de verbazing als het Braziliaanse zonnetje gaat schijnen en ze winnen van de oude kampioen Spanje in groep B? Ja, weer gevleugeld voetbal, 5-1! Ging ik er weer in geloven, na 3-2 op Australië en 2-0 op Chili? Ok, een heel klein beetje dan, dat VerOranjer van Nederland doet me toch wat. Dus met een half oog toch naar Nederland-Mexico gekeken, deze 2-1 vond ik niet overtuigend, evenals de 0-0 op Costa Rica. Maar vooruit, ik was aan mijn land verplicht om nu toch echt naar Argentinië te kijken. Word alleen bloedfanatiek als ik kijk. Als ½ psycholoog kijk ik wie het meeste op het veld van de tegenstander is, mooie aanvallen, innovatief gedrag bij moeilijke situaties. Mijn 3 katten zijn zo wijs om het hazenpad te kiezen als ik kijk, want ik souffleer de Hollandse jongens niet al te zachtjes met woorden als *“naar voren, je moet naar voren”*. Dat zijn logische woorden binnen mijn aanvallers-theoretje. En ja hoor, ik verveelde me dood. Maar mijn God, wat een saai voetbal, wat een afgrijselijk lange passjes, wat minzaam allemaal, futloos. Bah! Tv uitgezet, katten weer netjes terug, immers het vrouwtje was weer rustig. Mochten ze winnen, dan hoor je dat vanzelf aan het aanzwengelende gejuich op straat. Toch nog even het laatste kieken. Na het missen van de eerste strafschoep, wist ik het zeker: we gaan verliezen. En zo voelt het dan ook: we in plaats van ze! Ik verlies ook een beetje. Ok, de wedstrijd tegen Brazilië met 3-0 liet weer wat aanval zien. Voor de zekerheid naar de WK-finale gekeken, alwaar ik een ECHTE wedstrijd zag. Clubs die niet voor elkaar onderdoen, alles geven om te winnen, zonder al te gewelddadig te worden. Het was een plezier om als vrouw naar te kijken: jongens die gewoon hun best doen! Kijk, toen begon er iets te dagen, moest er niet ook een commerciële drijfveer zijn? Mijn achteraf-interesse in het prijzengeld toont natuurlijk mijn natuurlijke blondheid op WK-gebied aan. Win je, dan is er 35 miljoen dollar. Argentinië ging met 25 miljoen naar huis, dat scheelt 29% met de winnaar, dat ga je voelen in de verdeelsleutel. Maar tussen 25 en 22 zit maar 3 miljoen verschil....De nummer 3 gaat dus met 63% naar huis (dat scheelt 8% met numero duo). En ik denk dus dat ze hebben zitten kijken hoe Duitsland Brazilië in de pan hakte. En dat ze dus dachten.....' *dat is slecht voor mijn eigen marktwaarde als mijn Ego zo aan splinters wordt gehakt, ik moet hierna toch nog een tijdje de kost met dat balletje verdienen. Laten we dat maar niet doen, laten we het maar op strafschoepen en het geluk laten aankomen*'. En ik zag van Gaal ook boos op zijn bankje zitten, hij was de controle kwijt. En toen bleek dat er 2 (welke lafferikken?) hadden geweigerd om de eerste strafschoep te nemen. Alle druk toen op van Ron Vlaar. Arme jongen, ik heb bewondering voor dit soort publieke riskante momenten, ga er maar aan staan! Wesley had ook zijn dagje niet. Het was geen triest einde, het was psychologisch toewerken naar een niet al te slechte nederlaag. Op verliezen van Duitsland, zit zoveel landseer sinds 1974, daar moet eerst weer een generatie overheen. In feite verliezen we geen gezicht nu! Om aan de historie nóg een zilveren nederlaag toe te voegen, dat is bijna zoets als de Duivel aandoen. Dank dus voor de commerciële wending in onze nationale voetbalgeschiedenis. Wie is er niet blij met dooddoener-brons?